

opusdei.org

Pridiga msgr. Javierja Echevarría (28. september)

Pridiga prelata Opus Dei pri
maši v zahvalo za beatifikacijo
Álvara del Portilla.

6. Okt. 2014

"To je moja zapoved, da se ljubite
med seboj, kakor sem vas jaz ljubil."

*"Ut diligátis invicem, sicut diléxi
vos" (Jn 15,12).*

Dragi bratje in sestre, te evangeljske
besede danes z novim veseljem

odzvanjajo v moji duši, ko
premišlujem o tem, da ta množica, ki
je bila včeraj zbrana na tem kraju,
tesno zedinjena s papežem
Frančiškom in z vsemi, ki so nas
spremljali z vseh štirih strani neba,
pravzaprav ni bila množica, temveč
srečanje družine, ki jo združuje
ljubezen do Boga in medsebojna
ljubezen. Prav ta ljubezen se tudi
danes krepi pri evharistiji, pri tej
maši v zahvalo za beatifikacijo
predragega don Álvaro, škofa in
prelata Opus Dei.

1. Ko je Gospod postavil evharistijo,
se je zahvalil Bogu Očetu za njegovo
večno dobroto, za stvarstvo, ki je
prišlo iz njegovih rok, za njegov
skrivnostni odrešenjski načrt.

Bodimo hvaležni za to neskončno
ljubezen, ki jo je Kristus izkazal na
križu in že pred tem v dvorani
zadnje večerje. Vprašajmo Gospoda:
kako naj ravnamo, da bomo ljubili,
kakor si ti ljubil nas? Da bi ljubili,

kakor si ljubil Petra in Janeza,
vsakogar izmed nas, pa tudi svetega
Jožefmarija in blaženega Álvara?

Ko gledamo don Álvarovo sveto
življenje, odkrivamo božjo roko,
milost Svetega Duha, **dar ljubezni, ki
nas preobraža**, in v svojo dušo
vgradimo to molitev svetega
Jožefmarija, ki jo je tolikokrat
ponovil novi blaženi: "Gospod, daj mi
ljubezen, s kakršno hočeš, da te
ljubim"[1]; tako bom znal ljubiti
druge s tvojo Ljubeznijo in s svojim
ubogim trudom. Drugi bodo v mojem
življenju odkrivali božjo dobroto,
kakor se je dogajalo na don
Álvarovih vsakodnevnih poteh. Že
tukaj, v tem dragem Madridu, se je
božje usmiljenje odsevalo v njegovi
solidarnosti do najbolj ubogih in
zapuščenih. Z veseljem nas navdajajo
besede iz drugega berila, ki nas
spominjajo na Kristusovo navzočnost
v nas, ki nas obleče v "čim globlje

usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost" (*Kol* 3, 12).

Dragi bratje in sestre, zahvalimo se Bogu tako, da ga prošimo za več ljubezni. V zreli mladosti, ko je imel 25 let, je bil don Álvaro za svetega Jožefmarija *saxum*, skala. V svoji ponižnosti je nekega dne ustanovitelju Opus Dei v pismu odgovoril s temi besedami:

"Prizadevam si, da bi vi – kljub vsemu – lahko zaupali v tega človeka, ki je bolj kot skala le navadna ilovica brez kakršne koli trdnosti. Toda Gospod je tako dober!"[2] To zaupanje v božjo dobroto lahko prepoji vse naše življenje.

"Zahvaljujem se tvojemu imenu za tvojo dobroto in tvojo zvestobo," smo molili v psalmu med berili (*Ps* 138 [138]), 2), in naša hvaležnost se dviguje k presveti Trojici, kajti Kristus ostaja z nami s svojo besedo (prim. *Kol* 3,16) in s svojim Duhom, ki nas napolnjuje z veseljem (prim. *Jn*

15,11; *Lk* 11,13) ter omogoča, da se obračamo k Bogu in ga polni zaupanja kličemo "Abba, Pater" – "Oče, očka!"

2. "Zemeljska *trojica* nas bo vodila k nebeški Trojici,"[3] je ponavljal don Álvaro, v skladu z naukom in izkušnjo ustanovitelja Opus Dei. Jezus, Marija in Jožef nas vodijo k Očetu in Svetemu Duhu. V Jezusovi sveti človeškosti odkrijemo z njo neločljivo povezano božanskost.[4]

Sveta Družina! Z besedami iz prvega berila blagoslovljamo Gospoda, "ki od materinega naročja povišuje naše dneve in z nami ravna po svojem usmiljenju" (*Sir* 50,22). Besede iz Svetega pisma nam povedo, da nas je Bog ljubil, še preden smo se rodili. Spominjam se tiste pesmi, ki jo je Vergil posvetil novorojenemu otroku: "*Incipe, parve puer, risu cognoscere matrem*" (Virgilij, *Egloga* IV, 60) – "Otročiček, začni prepoznavati svojo

mater po njenem nasmehu." Ko se otrok rodi, polagoma odkriva svet. V materinem obrazu, polnem ljubezni, v tem nasmehu, ki ga sprejema, to bitje, ki je pravkar prišlo na svet, odkrije odsev božje dobrote.

Na ta dan, ki ga je sveti oče Frančišek posvetil molitvi za **družino**, se pridružimo prošnjam vse Cerkve za ta "*communio dilectionis*", "občestvo ljubezni"[5], to "šolo"[6] evangelija, ki je družina, kakor je dejal Pavel VI. v Nazaretu. Družina ima s svojim "notranjim in globokim dinamizmom ljubezni"[7] veliko "duhovno rodovitnost"[8], kot je učil sveti Janez Pavel II., s katerim je bil blaženi Álvaro povezan s sinovskim prijateljstvom.

Ko se zahvaljujemo don Álvaro, se zahvaljujemo njegovim staršem, ki so ga sprejeli in ga vzgojili, ki so v njem izoblikovali preprosto in velikodušno srce, v katerega je lahko sprejel božjo

ljubezen in odgovoril na njegov klic. "To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil". Takšen je bil don Álvaro: človek, čigar nasmeh je slavil Boga, ki "dela velike reči"(Sir 50,22); Boga, ki je računal nanj, da bo služil Cerkvi tako, da bo širil Opus Dei kot zvesti sin in naslednik svetega Jožefmarija.

Molimo, da bi bilo veliko družin, ki bodo "svetli in veseli domovi ... kakršen je bil dom svete Družine"[9], povedano z besedami svetega Jožefmarija. K Bogu dvigamo svojo hvaležnost za dar družine, ki je odsev večne medsebojne ljubezni Svete Trojice; družine, ki je kraj, kjer vsakdo ve, da je ljubljen takšen, kakršen je. Sedaj se zahvaljujemo tudi vsem družinskim očetom in materam, ki so tukaj zbrani, ter vsem, ki skrbijo za otroke, ostarele in bolnike.

Družine! Gospod vas ljubi, Gospod je navzoč v vašem zakonu, v podobi Kristusove ljubezni do njegove Cerkve. Vem, da se mnogi od vas velikodušno posvečate temu, da podpirate druge zakonce na njihovi poti zvestobe, da pomagате mnogim domovom iti naprej v družbenem okolju, ki je velikokrat težavno in celo sovražno. Kar pogumno! Vaše delo pričevanja in evangelizacije potrebuje ves svet. Spomnite se, kaj je rekel dragi Benedikt XVI.: "Zvestoba ves čas – to je ime ljubezni."[10]

3. "Bodite hvaležni," nas spodbuja sveti Pavel (*Kol 3,12-17*). Ko je Blaženi Álvaro pomislil na vse, kar je dolgoval svetemu Jožefmariju, je zatrdil: "Najboljši dokaz hvaležnosti je v tem, da dobro uporabimo prejete darove."[11] V svojih naukih, pri družinskih in osebnih srečanjih, skratka povsod je nenehno govoril o apostolatu in evangelizaciji. Da bi

ostali v tej božji ljubezni, ki smo jo prejeli, jo moramo deliti z drugimi, kajti božja dobrota teži k širjenju. Papež Frančišek je dejal, da "nam Gospod omogoča začutiti to ljubezen v molitvi, pa tudi v številnih znamenjih, ki jih lahko razberemo v svojem življenju, v številnih ljudeh, ki jih postavi na našo pot. Veselje srečanja z njegovo ljubeznijo in z njegovim klicem pa nas vodi, da se ne zapiramo, temveč odpiramo; vodi nas k služenju v Cerkvi."[12]

"Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil" (Jn 15,16). Gospod je vztrajal, da pobuda vedno pride z njegove strani, poudaril je prvo mesto njegove ljubezni, nato pa nas je poslal, naj razširjamo njegovo ljubezen med vse ljudi: "Postavil sem vas, da greste in obrodite sad in da vaš sad ostane" (*prav tam*). "*Manete in dilectione mea*", "ostanite v moji ljubezni" (Jn 15,9). Treba je ostati v Gospodu, da bi lahko obrodili sad, ki

bo ob svojem času pognal globoke korenine. Jezus je rekel svojim učencem: "Ostanite v meni in jaz v vas. Kakor mladika ne more sama roditi sadu, če ne ostane na trti, tako tudi vi ne, če ne ostanete v meni"(Jn 15, 4).

Množica, ki se je zbrala v teh dneh, milijoni ljudi po svetu in toliki, ki nas že čakajo v nebesih, prav tako pričujejo o rodovitnosti don Álvarovega življenja. Vabim vas, sestre in bratje, da bi živeli in delovali v Gospodovi ljubezni: v molitvi, pri maši in pogostem obhajilu, pri zakramentu spovedi, da bomo v moči te posebne božje ljubezni znali dajati drugim, kar smo prejeli, ter to uresničiti v resničnem apostolatu prijateljstva in zaupanja.

V pismu, ki mi ga je ob včerajšnji beatifikaciji napisal dragi papež Frančišek, nam pravi, da "vere ne moremo zadržati zase, ker je dar, ki

smo ga prejeli, da bi ga podarili drugim in ga delili z njimi."[13]
Dodal je, da nas blaženi Álvaro "spodbuja, naj se ne bojimo iti proti toku in trpeti zaradi oznanjanja evangelija ", ter da "nas poleg tega uči, da lahko v preprostosti in vsakdanjosti svojega življenja najdemo zanesljivo pot svetosti."[14]

Na tej poti nas skupaj z mnogimi angeli spremlja presveta Devica Marija. Ona je hči Boga Očeta, mati Boga Sina, nevesta in svetišče Boga Svetega Duha. Je božja Mati in naša Mati, Kraljica družine, Kraljica apostolov. Naj nam ona pomaga, tako kot je pomagala blaženemu Álaru, da se bomo odzvali povabilu Petrovega naslednika: "Pustimo Gospodu, da nas ljubi, odprimo srce njegovi ljubezni in dovolimo, naj bo On tisti, ki vodi naše življenje"[15], za kar je sveti Jožefmarija tolikokrat prosil sveto Marijo iz Almudene, ki je

v tej nadškofiji tako ljubljena in
češčena. Amen.

[1] SVETI JOŽEFMARIJA ESCRIVÁ,
Kovačnica (Forja), št. 270.

[2] BLAŽENI ÁLVARO DEL PORTILLO,
Pismo svetemu Jožefmariju, Olot, 13.
7. 1939.

[3] BLAŽENI ÁLVARO DEL PORTILLO,
Pastirsko pismo, 30. 9. 1975.

[4] Prim. BLAŽENI ÁLVARO DEL
PORTILLO, Pastirsko pismo ob
zlatem obletnici ustanovitve Opus
Dei, 24. 9. 1978.

[5] ČASTITLJIVI PAVEL VI., Nagovor v
Nazaretu, 5. 1. 1964.

[6] Prav tam.

[7] SVETI JANEZ PAVEL II.,
Posinodalna apostolska spodbuda
Familiaris consortio, št. 41.

[8] Prav tam.

[9] SVETI JOŽEFMARIJA ESCRIVÁ,
Jezus prihaja mimo, št. 26.

[10] BENEDIKT XVI., Homilija v
Fatimi, 12. 5. 2010.

[11] BLAŽENI ÁLVARO DEL
PORTILLO, Pastirsko pismo, 1. 7.
1985.

[12] FRANČIŠEK, Govor, dvorana
Pavla VI., 6. 7. 2013.

[13] FRANČIŠEK, Pismo msgr.
Javierju Echevarríji, prelatu Opus
Dei, ob beatifikaciji Álvара del
Portilla, v Madridu, 27. septembra
2014.

[14] Prav tam.

[15] Prav tam.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/28-september-pridiga-msgr-
javierja-echevarria/](https://opusdei.org/sl-si/article/28-september-pridiga-msgr-javierja-echevarria/) (12. Mar. 2026)